

De grootste vereniging wereldwijd van
verzamelaars van vogels op postzegels,
stempels, postwaardestukken en zo veel meer

Contactpersonen

Frans Dinkgreve: int contributie van Nederlandse
(en Belgische) leden; contactpersoon Nederlandse
leden; organisatieteam contactdag, contactpersoon
met PAGO, 2de voorzitter PAGO

frans.dinkgreve@ziggo.nl

Peter van Nies: verantwoordelijk voor de website
van de PAGO - <http://www.pag-o.de/nl/>

peter@pag-o.de

Tom Loorij: organisatieteam contactdag,
contactpersoon Werkgroep Vogelbescherming

tloorij@xs4all.nl

Hans van der Sanden / Niko Van Wassenhove:
contactpersonen Werkgroep stempelcatalogus

ahsanden@hetnet.nl
nikovanwassenhove@hotmail.com

Koenraad Bracke: contactpersoon Werkgroep
postwaardestukken; contactpersoon Belgische
leden; eindredacteur contactbrief

kobra22@telenet.be

“Een witte raaf”

PAGO

*Philatelistische
Arbeitsgemeinschaft
Ornithologie (voorheen
Motivgruppe Ornithologie):
Nederlands-Belgisch
contactorgaan van de
Duitse PAGO*

**Contactbrief 119
(oktober 2022)**

Contactdag Nederlandstalige afdeling van de PAGO op 5-11-2022

Plaats van samenkomst

Café-restaurant De Elsakker
Nieuwveerweg 2
4841 KA Prinsenbeek
Nederland

Programma

- 10.00-10.30u. Aankomst en ontvangst
- 10.30-12.30u. Bespreken punten van de agenda
(o.a. kort verslag BIRDPEX 9 in Gmunden)
Lezing over 'De Visarend'* door Niko van Wassenhove
Ruilmateriaal (wie brengt er zijn stockboeken of schoendozen mee?)
- 12.30u. Lunch
- 13.30-14.00u. Klaarmaken voor wandeling

Wandeling in de omgeving

Afhankelijk van de weersomstandigheden en de conditie van de deelnemers:
tijdsduur anderhalf tot twee uur

Auch die nicht-niederländischsprachigen Mitglieder sind willkommen!!
Nehmen Sie bitte Kontakt mit ahsanden@hetnet.nl / frans.dinkgreve@ziggo.nl

DE WANDELING

We waren met Agnes, Hans, Niko, Henriëtte, Peter, Frans en Koenraad al eens op verkenning in de streek van Breda of Noord-Brabant. In de buurt van de huidige locatie heeft Hans wel enkele ideeetjes voor ons voor een mogelijke wandeling, maar we zijn zeer flexibel en passen ons aan aan het publiek om het voor iedereen zo aangenaam mogelijk te maken.

De Elsakker ligt aan de rand van de **Polder Haagse Beemden**. We kunnen daar allerlei ganzen en eenden verwachten. Het Haagse Beemdenbos ligt naast de Asterdplas in de wijk Asterd in Breda Noord. Het meet 84 ha en het grenst aan de rivier de Mark en het dorp Terheijden. Het wordt beheerd door Staatsbosbeheer.

Een andere mogelijkheid is een wandeling door het **Liesbos**, waar o.a. de Middelste bonte specht verblijf houdt. Het Liesbos ligt ten zuiden van Prinsenbeek in de gemeente Breda. Het bos is ruim 200 ha groot en bestaat voornamelijk uit loofbomen. Het is het grootste zomereikenbos van Nederland! Op de hogere droge delen zijn ook naaldbomen aangeplant.

DE VISAREND

Roofvogelspecialist **Niko Van Wassenhove** zal ons op de contactdag even bijpraten over het leven van de "Visarend", zijn nieuwste verzameling die hij ook toonde op de BIRDPEX 9 in Gmunden. Dit wordt geïllustreerd met foto's alsook met zoveel mogelijk filatelistische elementen. Uiteraard komt ook de huidige stand van zaken van de Visarend als broedvogel in Nederland aan bod.

Contactdag NVTF- Themaphila

Op 8 oktober vond in het Nederlandse Lepelstraat de gezamenlijke contactdag van de Nederlandse en Belgische vereniging van thematische filatelie plaats. Van het 30-tal aanwezigen ook daar heel wat bekenden van de PAGO: Henk den Duyn, Peter van Nies, Agnes en Hans van der Sanden, Koenraad Bracke (en hopelijk ben ik nu niemand vergeten?). Als gratis cadeautje waren met allerlei postzegels een aantal boekenleggers gemaakt. De vogelliefhebbers vonden daar vast en zeker hun gading, want heel wat boekenleggers met postfrisse vogelpostzegels waren beschikbaar om mee te nemen. Een leuk idee om reclame te maken voor de filatelie.

Koenraad Bracke

Vogelrondzending 37

Begin juli is vro37 de deur uit gegaan. Ze bestaat uit 4 couverts en 7 boekjes waarvan één met uitsluitend gestempeld materiaal.

De volgorde van verzending is: Ph. de Boer, Th. Klein, P. van Zanten, F. Dinkgreve, T. Loorij, H. de Haan, I. Schulting, H. den Duijn, J. Geurtjens en J.P. Cleveringa.

Gerard Kolman

Contactdag op 5 november 2022!

Gelieve je aanwezigheid te melden voor dinsdag 1 november (via e-mail bij ahsanden@hetnet.nl).

U hoeft op voorhand niets te bestellen voor de maaltijd, dus de lunch hoeft niet vooraf opgegeven te worden. Bij aankomst maakt de eigenaar voor iedereen een soort bestelbon, waarop al je consumpties, dus ook alles wat je voor de lunch wil gebruiken, worden genoteerd. De bon wordt na afloop door ieder apart afgerekend.

POSTEX 2022 in Apeldoorn

Ook dit jaar is er weer een Postex in Apeldoorn. Tom Loorij zal er een twee-kader over het milieu en zijn eenkader over de Haagse Vogelbescherming tonen. Zijn wij niet allemaal heel milieubewust en geïnteresseerd wat je met zo'n thema kan doen? Ga dan eind oktober naar de POSTEX in Apeldoorn!

Hebben jullie ook het mooie artikel van Tom in het oktobernummer van FILATELIE gezien?

[Bij interesse mag u een scan van het atikel aanvragen bij de redactie kobra22@telenet.be](mailto:kobra22@telenet.be)

De Lepelaar (*Platalea leucorodia*)

De Lepelaar (*Platalea leucorodia*)

Onlangs verbleef ik met mijn vrouw een weekje in de West-Betuwe. Wij moesten daar op een huis 'passen' en tevens op twee honden. Dat betekende dus elke dag een aantal keren naar buiten om de honden de ruimte geven. Het huis stond vlak bij de Waaldijk, dus de uiterwaarden waren een ideale uitlaatplek. Behalve een bescheiden aantal Grauwe ganzen en verschillende meeuwensoorten, vielen mij vooral de lepelaars op die enkele ochtenden kwamen overvliegen (1). Jammer genoeg bleven ze niet pleisteren, dus foto's maken was er niet bij, helaas.

Afb. 3

Een fraaie verschijning

Een volwassen Lepelaar, die ongeveer net zo groot is als een Blauwe reiger, ziet er bijzonder fraai uit in zijn roomwitte verenpak(2). In het broedseizoen komt daar nog eens een okergele borstvlak bij, alsof hij een bef draagt, en een royale kuif van gele veren op zijn achterhoofd, bij het

mannelijke wat langer dan bij het vrouwtje (3). Dat is dan meteen het enige verschil tussen de beide seksen, want de zwarte poten en de donkergrijze snavel met het gele uiteinde is bij allebei gelijk. Tijdens de vlucht vallen de gestrekte nek en de gestrekte poten op (4), vergelijkbaar met een Ooievaar.

Afb. 5

Een zeer toepasselijke naam

Als je een Lepelaar ziet, weet je meteen hoe hij aan zijn naam komt. Zijn snavel, die in verhouding tot zijn lichaam nog wat langer is dan bij de Blauwe reiger of de Ooievaar, eindigt niet in een spitse punt, maar laat aan het einde een spatelvormige verbreding zien, die alles wegheeft van een lepel (5). De Engelse naam Spoonbill, de Franse naam Spatule en de Duitse naam Löffler zijn eveneens verwijzingen naar dit karakteristieke kenmerk.

Hoe scharrelen ze hun kostje bij elkaar

De snavel van de Lepelaar gebruikt hij niet om te lepelen, het is eerder een soort van maaier. Hij vangt zijn prooidieren op de tast: in de snavel zit een soort zeefmembraan dat, door een bundeling van zenuwen, uiterst gevoelig is. Terwijl hij door ondiep water (zoet of brak) loopt, maait hij met zijn openstaande snavel heen en weer (6) en vangt daarbij alles wat maar enigszins eetbaar is, zoals kleine visjes (7), garnalen en allerlei andere kleine waterdierjes (8: ik denk dat Mali de termen "klein" en "ondiep water" wel wat al te vrij interpreteert). Wat tijdens het foerageren opvalt, is het geslobber. Kennelijk kunnen ze niet eten zonder daarbij een opvallend slobbergeluid te maken. Wij mochten het nooit van onze ouders maar de Lepelaars zij het vergeven.

Afb. 8

Afb. 1

Afb. 2

Afb. 4

Afb. 6

Afb. 7

De Lepelaar (*Platalea leucorodia*)

Afb. 9

Waar kunnen we ze vinden

Hun verspreidingsgebied is vrij groot, van zuidoost Europa tot in het zuidwesten van China (9). Verder nog een populatie in het zuidwesten van Spanje én een in Nederland. Deze Nederlandse populatie die jarenlang het meest noordelijke broedgebied vormde, doet het de laatste decennia zó goed, dat er van daaruit nieuwe vestigingen hebben plaatsgevonden in Engeland, Frankrijk, België, Duitsland tot zelfs in Denemarken en Polen aan toe.

In ons land bevinden de meeste en belangrijkste kolonies zich in

Afb. 10

het westen: het Deltagebied en de Waddeneilanden (10). Verder zijn er nog enkele kolonies in het IJsselmeergebied en langs de grote rivieren; en natuurlijk in het Naardermeer. De aanwezigheid van onder andere een kolonie Lepelaars zette Jac. P. Thijssse er toe aan om in 1905 Natuurmonumenten op te richten. Een jaar later kocht de vereniging het Naardermeer als eerste beschermde natuurgebied. Het zijn ook de Lepelaars van het Naardermeer die jarenlang symbool hebben gestaan voor Vogelbescherming Nederland (11).

Wat doen ze om de soort in stand te houden

Lepelaars zijn koloniebroeders, waarvan ons land er 50 telde in 2015 (Vogelatlas Sovon). De omvang varieert van enkele paren tot enkele honderden; de grootste kolonies in ons land vinden we op de

Afb. 11

Afb. 12

Afb. 13

Waddeneilanden. Omdat ze van oorsprong op de grond broeden (12) vormen vossen (13) een belangrijke bedreiging. Toch zijn er al plaatsen waar de vogels zich hierop hebben aangepast en in bomen en struiken zijn gaan broeden (14).

Het nest wordt door beide partners gezamenlijk gemaakt van riet en ander plantaardig materiaal; voor boomnesten worden vooral takken gebruikt. Er worden drie tot vijf eieren gelegd (15) die, ook weer door beide partners, in drie tot vier weken uitgebroed worden (16). Na nog eens vier weken

Afb. 14

Afb. 15

Afb. 16

vliegen de jongen uit en

De Lepelaar (*Platalea leucorodia*)

Afb. 17

Afb. 18

mogen ze voortaan hun kostje zelf bij elkaar spatelen (17).

Buiten het al eerder genoemde geslobber, zijn het zwijgzame vogels die hooguit bij opwinding wel eens met hun snavel klepperen. In de broedtijd laten ze af en toe een zacht gebrom horen. Je moet er bijna bovenop zitten om het te horen, maar tussen Lepelaars onderling zal het wel verstaanbaar zijn.

Het zijn voornamelijk trekvogels

In augustus en september verzamelen ze zich tot grote groepen van wel enkele honderden stuks. Als ze voldoende opgevet zijn, maar uiterlijk in oktober vertrekken ze, op een enkele uitzondering na, naar Afrika (18). Tijdens deze trek sneuvelt ongeveer de helft van de jongen, door jacht, hoogspanningskabels en uitputting. Een klein gedeelte van de jongen overwintert in zuidwest Europa, de meeste trekken echter door naar west Afrika ten zuiden van de Sahara. In Mauritanië bijvoorbeeld, kunnen we onze Lepelaars dan aantreffen naast de Afrikaanse Lepelaar (19). Vanaf eind maart, begin april kunnen we de eerste weer terug verwachten.

Afb. 19

Afb. 20

Het gaat goed met onze Lepelaars

Het aantal broedparen in ons land is gestaag toegenomen van 160 in 1968 (Sovon) tot tussen de 3400 en 3500 in 2020. Deze toename vond vooral plaats op de Waddeneilanden (20) omdat daar geen vossen voorkomen, wat voor een groundbroeder zoals de Lepelaar letterlijk van levensbelang is.

© Peter van Nies

Tekening André Buzin

De harde waarheid

De harde waarheid

Een onderzoek bevestigt het, uw kat of die van de burens is een roofdier.

Voor klein wild vormt de kat een van de grootste gevaren. Tot die conclusie kwamen Amerikaanse dierenartsen op basis van gewonde dieren die zij behandelden. Hun bevindingen stonden in een artikel in het Journal of Wildlife Management van oktober 2016.

Zelfs met medische zorg sterven de meeste vogels en kleine zoogdieren nadat ze zijn toegetakeld door de kat.

Het onderzoek viel midden in de discussie over sterfte die loslopende katten onder wilde vogels en kleine zoogdieren veroorzaken. Het onlangs verschenen boek "Cat Wars" van de ecooloog Peter Marra verhevigde de discussie. Veel

katteneigenaren hebben namelijk de indruk dat het wel meevalt, omdat hun kat weinig dieren naar huis brengt. De ecologen werpen tegen dat de dode dieren die mensen zien maar een klein gedeelte vormen van de slachtoffers die miljoenen katten maken. Volgens een rekenmodel doden katten in de VS jaarlijks tussen de 1,4 en 3,7 miljard vogels. 30% is het slachtoffer van loslopende huiskatten; de rest is het slachtoffer van verwilderde katten. De gegevens voor het onderzoek zijn afkomstig van Wildlife Centers.

De VS hebben een traditie van Wildlife Centers waar dierenartsen en vrijwilligers gewonde dieren oplappen en terugzetten in de natuur.

De onderzoekers hebben de gegevens geanalyseerd van 20.921 levende vogels en zoogdieren die tussen 2000 en 2010 werden binnengebracht bij de Wildlife Centers. 14,8% van de zoogdieren en 13,8% van de vogels waren het slachtoffer van een kat. Van de zoogdieren stierven 70,8% en van de vogels 80,8% aan de verwondingen of ze moesten worden afgemaakt. De dierenartsen registreerden een dier als slachtoffer van een kat als diegene die het dier bracht aangaf een kat te hebben gezien bij of dicht in de buurt van het slachtoffer. Katten in Virginia vingden 62 verschillende soorten vogels. Het waren vooral vogels die zich ophielden in tuinen en parken in de omgeving van de menselijke bebouwing. De meeste slachtoffers werden tussen april en september binnengebracht. In Virginia heeft 30% van de huishoudens een kat en gemiddeld

Merel

gaat het om 2,1 kat per huishouden. Volgens de Amerikaanse dierenartsen zou het enorm schelen als katten verplicht binnengehouden zouden worden.

In een Engelse studie, met meer dan duizend katten, werd aangetoond dat een kat gemiddeld 29 vogels per jaar doodt. Een derde van die katten droeg een belletje, bedoeld om prooidieren te waarschuwen. Een andere Engelse studie met ruim veertig katten kwam uit op 6 vogels per jaar. Volgens J. Graveland (Ned.) mag je er dan toch wel van uitgaan dat een kat gemiddeld in Nederland 15 vogels per jaar

doodt. In Nederland worden er zo'n 4 miljoen katten gehouden. Dan doden die katten zo'n 60 miljoen vogels per jaar. Niet alleen Merels, mussen en Turkse Tortels maar ook Roodborst, Heggenmus, diverse mezen en soms een Steenuil. Is dit erg? Het is op zijn minst jammer. Waarom? Het aantal slachtoffers kan drastisch omlaag door enkele maatregelen.

Koolmees

De harde waarheid

Huismus

Hoe kun je proberen te voorkomen dat de kat een vogel pakt? Zet voedertafels en vogelbadjes niet te dicht bij de begroeiing. De vogels hebben dan een goed overzicht over de omgeving. En de kat heeft dan minder kans om vanuit een hinderlaag toe te slaan.

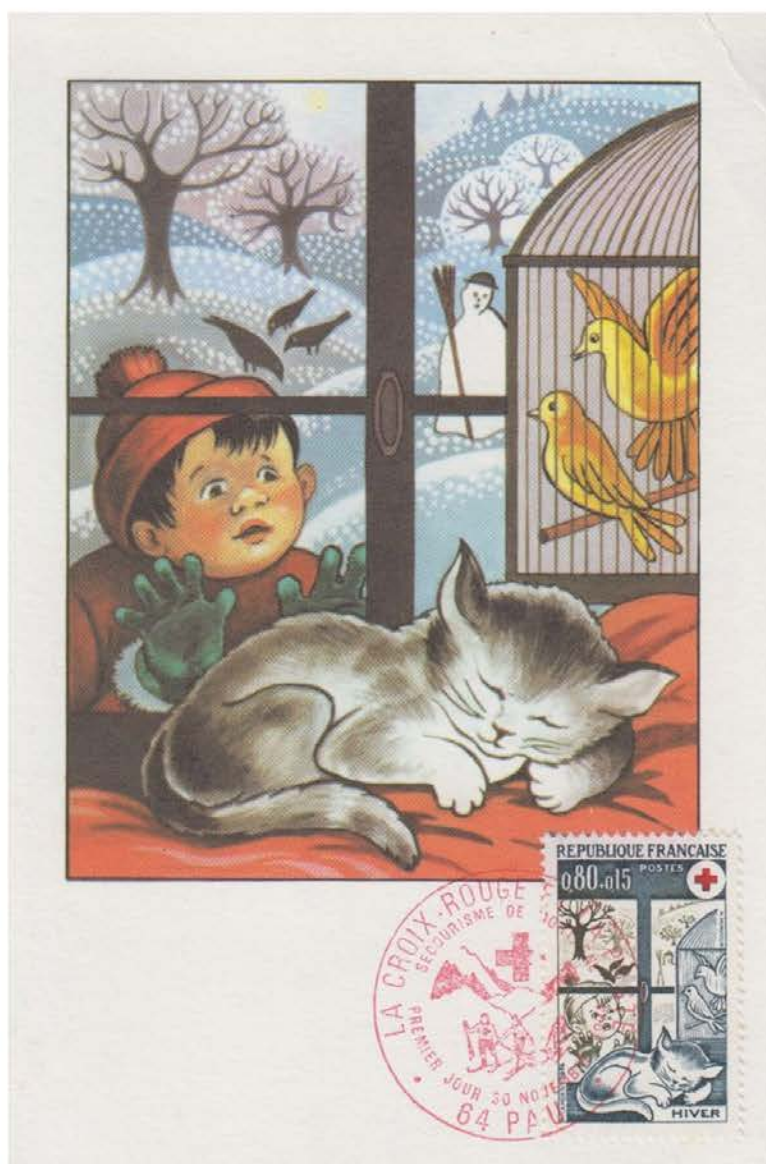

De kat een belletje of een opvallende halsband om de nek geven kan ook helpen. Maar het meest effectief is de kat binnen houden zeker in de broedtijd en in de ochtend als de vogels hongerig op zoek zijn naar voedsel. En gun de kat geen vrije avond en nacht door hem buiten te sluiten als u naar bed gaat.

Vooraf pas uitgevlogen jongen zijn het slachtoffer van de kat.

Hans van der Sanden

Korte berichten

BIRDPEX 9 in Gmunden (Oostenrijk)

Beelden zeggen vaak meer dan woorden, dus hierbij een kort fotoverslag van de BIRDPEX 9 in Gmunden (tot spijt van wie het benijdt voor zij die er niet bij waren ;-). Dit dient ook als rechtzetting voor de foute beschrijving van de foto's in de RB die u onlangs heeft ontvangen.

Hopelijk zien we elkaar allemaal weer bij leven en welzijn op BIRDPEX 10 in ...??

De internationale tentoonstelling BIRDPEX 9 (1ste verdieping)

Voorstelling van de nieuwe postzegels, o.a. de knobbelzwaan

De handelaarsruimte op het gelijkvloers

De multilaterale tentoonstelling ALPE-ADRIA (1ste verdieping)

Eén van de uilen op de internationale pottenbakkersmarkt in Gmunden

De deelnemers uit India en Australië met hun ereprijs

Voorzitter jury, deelnemer met ereprijs en lid organisatieteam

Boottocht op het meer van en met zicht op Gmunden

Johannes Margreiter, ontwerper van Oostenrijkse PZ met kerkuil

BIRDPEX 9 in Gmunden - Danny doet het weer!

In de vorige contactbrief kon u al een en ander lezen over de nieuwe uitgaven van BRDPEX 9 van heel wat landen verspreid over de hele wereld. Daar zitten heel wat nieuwe soorten tussen die nooit eerder werden getoond op postzegel. Dat heeft alles te maken met het feit dat Danny De Smedt (net zoals bij BIRDPEX 6 in Antwerpen en BIRDPEX 8 in Bad Mondorf) enkele jaren op voorhand naar elke postadministratie in de wereld een lijstje stuurt met 10 vogels die in hun land voorkomen, maar die nog nooit eerder op een postzegel verschenen. Vorige keer kon u al lezen dat dit wellicht nog niet alles was en dat daar nog een vervolg op kan komen. We hadden namelijk nog geen nieuws van Stamperija (gevestigd in Litouwen) die postzegels voor heel wat landen aanmaakt. Ze zijn niet altijd geliefd bij de "échte" thematische filatelist. Hun uitgaven worden vaak als ongewenst beschouwd omdat het thema op die postzegels meestal weinig vandoen heeft met het land van uitgifte. Maar elke verzamelaar verzamelt nu eenmaal wat hij zelf leuk vindt en er zullen er bij deze uitgifte heel wat een gat in de lucht springen!

Bij de blokjes van Togo gaat het om de familie van de *Thinocoridae* of de **Kwartelsnippen**. Deze familie uit de orde Steltloperachtigen telt slechts 4 soorten, maar die stonden nog nooit eerder op postzegel. En nu komen ze plots alle 4 op een en hetzelfde blokje:

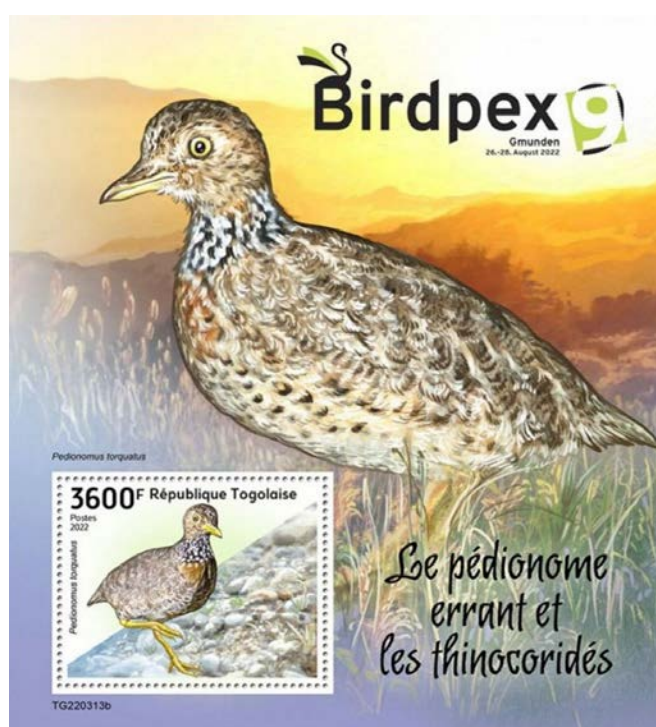
- de **Andeskwartelsnip** (*Attagis gaya*): van Ecuador tot zuidelijk Chili en Argentinië;
- de **Witbuikkwartelsnip** (*Attagis malouinus*): in zuidelijke delen van Argentinië en Chili;
- de **Punakwartelsnip** (*Thinocorus orbignyianus*): van Peru tot zuidelijk Chili en Argentinië;
- de **Patagonische kwartelsnip** (*Thinocorus rumicivorus*): van Ecuador tot noordwestelijk Argentinië en de Zuidkegel.

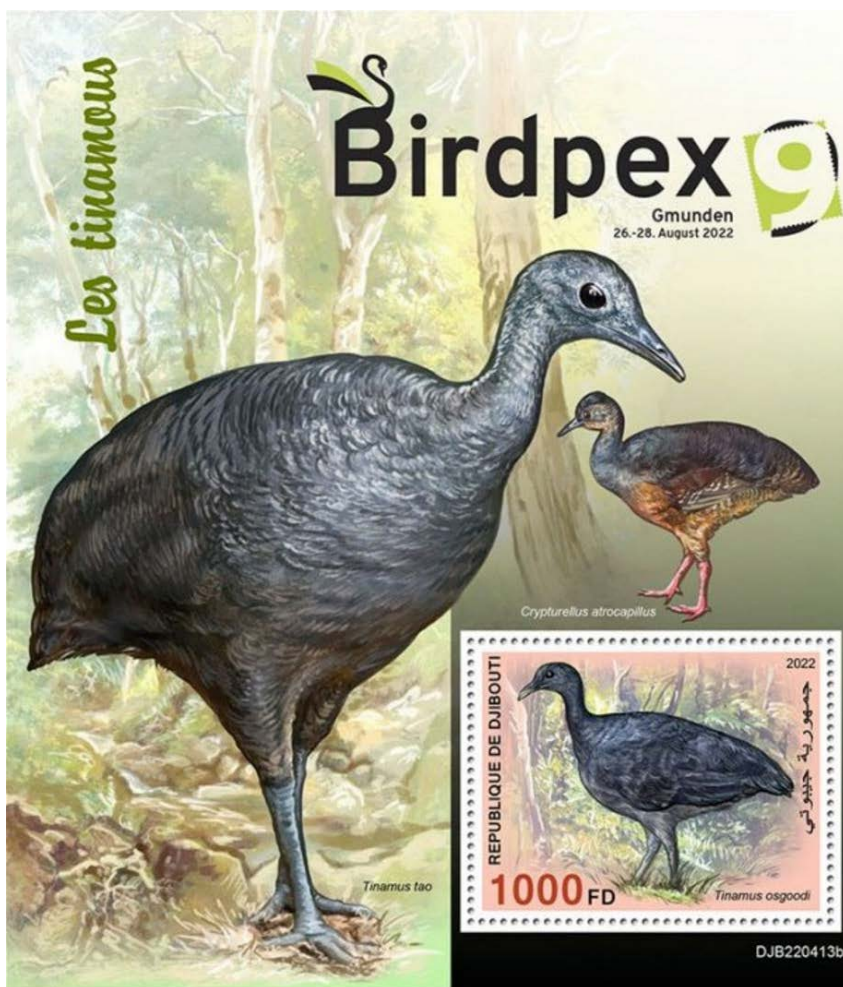
De Patagonische kwartelsnip wordt in het blokje nog een tweede keer getoond - in de vlucht.

De **Trapvechtkwartel** (*Pedionomus torquatus*) is de enige soort in de familie van de Trapvechtkwartels (*Pedionomidae*). Deze soort komt voor in het binnenland van Zuidoost-Australië. Het leefgebied bestaat uit afwisselend kale grond en stukken met inheemse grassoorten en planten die hoogstens 10 cm hoog worden. De soort komt zelden in agrarisch landschap voor en kan zich daar niet handhaven. De Trapvechtkwartel heeft een beperkt verspreidingsgebied en daardoor is de kans op uitsterven aanwezig.

De Trapvechtkwartel is overdag actief. Zijn voedsel bestaat uit zaden en insecten. De Trapvechtkwartel leeft in spaarzaam begroeid grasland. De dieren lopen steeds door het gras, stoppen weer even, kijken of er gevaar dreigt en gaan weer verder. Als er gevaar is zullen ze zich liever in het gras verstoppen dan wegvliegen. Het nest is een kuilje onder een graspol dat met gras gevoerd wordt. Het is een standvogel.

Deze soort werd, net als de vechtkwartels tot 1990 beschouwd als verwant aan de hoendervogels. Uit DNA-onderzoek naar de taxonomie van de vogels bleek verwantschap met de Steltloperachtigen (*Charadriiformes*). Later DNA-onderzoek wees uit dat de soort het meest verwant is aan de Kwartelsnippen uit Zuid-Amerika.

Voor de blokjes van Djibouti werd gekozen voor de Zuid-Amerikaanse familie van de **Tinamoes** of Stuihoenders (*Tinamidae*). Van deze vogelfamilie die 46 soorten kent staan wel al een 9-tal soorten op postzegel, maar deze 5 zijn nieuw als soort op postzegel.

Tinamoes zijn niet verwant aan de Galliformes of Hoendervogels, maar wel aan de Struthioniformes of Loopvogels. Het is een van de oudste vogelsoorten - er zijn fossiele resten gevonden die dateerden tot 10 miljoen jaar oud.

Op het ene blokje staat de **Zwarte tinamoe** (*Tinamus osgoodi*), een vogel van de westelijke hellingen van de oostelijke Andes (Colombia en Peru).

Op het andere blokje volgen dan 4 nieuwe soorten van 4 verschillende geslachten:

- **Quebracho-tinamoe** (*Eudromia formosa*): in Argentinië en Paraguay;
- de **Roodkoptinamoe** (*Nothocercus julius*): in centraal Colombia en van westelijk Venezuela tot het zuiden van centraal Peru;
- de **Grijze tinamoe** (*Tinamus tao*): in het Amazoneregenwoud;
- de **Zwartkaptinamoe** (*Crypturellus atropalpus*): in Peru en Bolivia.

Stuihoenders eten voornamelijk vruchten, bessen en insecten. Hoewel sommige soorten vrij algemeen zijn, zijn ze zeer schuw en worden ze slechts zelden waargenomen. Een klein aantal soorten leeft in meer open, grazig land, maar zelfs daar zijn ze moeilijk te zien. Ze komen vooral voor in de Zuid-Amerikaanse laaglanden en geven de voorkeur aan donkere plekken zoals dichtbegroeide bossen. Stuihoenders leggen aantrekkelijk gekleurde eieren met een porseleinglans. Kuikens kunnen vrijwel direct lopen.

<https://nl.wikipedia.org/wiki/Kwartelsnippen>
<https://nl.wikipedia.org/wiki/Tinamoes>

Een aantal van de ontwerpen heeft wellicht als basis tekeningen gebruikt van **Joseph Smit**, zoals de afbeelding hierboven van de **Zwartkaptinamoe** (*Nothocercus nigricapillus*) uit de *Catalogue of the Birds in the British Museum*. Joseph Smit is geboren in Lisse (1836). Hij was een Nederlandse tekenaar van dieren. Smit werd net als John Gerrard Keulemans beroemd om zijn litho's van vogels. Vanaf 1866 werkte Smit in Groot-Brittannië waar hij op 4 november 1929 in Radlett in Hertfordshire overleed.

Hij kreeg zijn eerste opdracht van Hermann Schlegel in het Leids Museum om te werken aan de litho's voor een boek over de vogels van Nederlands-Indië. In 1866 werd hij door Philip Sclater naar Groot-Brittannië uitgenodigd om de lithografie te maken voor Sclater's *Exotic Ornithology*; hij maakte honderd afbeeldingen voor het boek.

Hij deed ook de lithografie voor de zoölogische schetsen van zijn vriend Joseph Wolf, evenals de monografieën van Daniel Giraud Elliot over de *Phasianidae* en *Paradisaeidae*. Vanaf de jaren 1870 werkte hij aan de Catalogus van de vogels in het British Museum (1874-1898, onder redactie van Richard Bowdler Sharpe), en later aan Lord Lilford's *Coloured Figures of the Birds of the British Islands*.

Smit leverde illustraties aan John Goulds boeken over vogels uit verschillende delen van de wereld, samen met toonaangevende natuurkunstenaars uit het Victoriaanse tijdperk, waaronder Wolf, Edward Lear, William Hart, Henry Constantine Richter en J.G. Keulemans. Hij leverde ook veel van de illustraties van dinosaurussen en andere fossiele wezens voor het populaire boek *Extinct Monsters* (1892) van Henry Neville Hutchinson.

Andestinamoe
(*Nothoprocta pentlandi*)

Palmares BIRDPEX 9

Op deze 9de editie van de BIRDPEX in Gmunden waren slechts 26 verzamelingen in competitie, samen goed voor ongeveer 100 kaders. Daarvan kwamen er niet minder dan 13 verzamelingen van de Belgisch-Nederlandse afdeling van de PAGO (in het vet - 12 uit België en 1 verzameling uit Nederland). Er waren zelfs 13 verzamelingen (of de helft) uit België - ook 1 verzameling uit Franstalig België.

De PAGO blijft ook nu dus voor het grootste contingent verzamelingen zorgen, want er waren nog 6 verzamelingen uit Duitstalige landen (Duitsland en Zwitserland). Dat betekent dus dat 19 van de 26 verzamelingen van leden van de PAGO waren.

Meerkaderverzamelingen

Sylvia KÄLIN	<i>I love Chickens</i>	TH	91	GG	EP
Anand MARUTI KAKAD	<i>The Phasianidae Family of Birds - their impact on man and the world around us</i>	TH	90	GG	EP
Koenraad BRACKE	<i>Bird song - a world of music</i>	TH	89	G	
Erna STREIT	<i>Vögel: wir präsentieren uns brillant und beflügeln eure Fantasie</i>	TH	88	G	EP
Noël PATTYN	<i>Die Greifvögel - Elegante Jäger der Lüfte</i>	TH	87	G	
Bernd WIRTHMANN	<i>Irland und seine Beziehung zur Vogelwelt</i>	TH	82	GV	
Roger VAN LAERE	<i>The Atlantic Puffin</i>	TH	81	GV	
Gérard HELLIN	<i>Des oiseaux, leurs mythes, contes, fables ou légendes</i>	OP	78	V	
Klaus THORMANN	<i>Vom Frühlingsraum zum Sommerspektakel</i>	TH	72	GS	
Klaus THORMANN	<i>Wer klopft denn da? Wir die Spechte</i>	TH	68	S	
Horst HORIN	<i>Eulenvögel</i>	OP	56	B	

Eenkaderverzamelingen

Peter VAN NIES	<i>Magpies, black and white - but colourful</i>	TH	90	GG	EP
Vera RADNELL	<i>A Bird in the Hand</i>	AK	87	G	EP
Vera RADNELL	<i>The Language of Falconry</i>	TH	87	G	
Harald FRIEMANN	<i>Vogelschnäbel und ihre Funktionen</i>	TH	85	G	
Kristien BAERT	<i>Pauwen</i>	TH	80	GV	
Niko VAN WASSENHOVE	<i>Ospreys</i>	TH	78	V	
Koenraad BRACKE	<i>Die Schleiereule</i>	MX	76	V	
Koenraad BRACKE	<i>The Snowy Owl</i>	OP	75	V	
Harald FRIEMANN	<i>Vögel, die nicht fliegen können</i>	TH	71	GS	
Roger VAN LAERE	<i>Le Coq d'Alger</i>	TR	71	GS	
Danny DE SMEDT	<i>De (Vlaamse) Gaai en zijn Familie</i>	TH	70	GS	
Jasmine VAN REGENMORTEL	<i>2020 als historisch jaar van (zeldzame) roofvogelwaarnemingen in België</i>	TH	69	S	
Danny DE SMEDT	<i>Vogels in nesten - Nestvormen</i>	TH	68	S	
Roger VAN LAERE	<i>The Birds of Slania</i>	TR	60	SB	
Americo LOPES REBELO	<i>The Order of the Passeriformes viewed through the Maximaphily</i>	MX	58	B	

Roofvogels en uilen uit Tunesië

Op een Israëlische PZ (1987) stond de Woestijnoehoe nog met de wetenschappelijke naam *Bubu bubo*, dus nog als ondersoort van de Europese Oehoe. Ondertussen zijn er al heel wat postzegels van de Woestijnoehoe met de benaming *Bubo ascalaphus*.

Op 26 september 2022 kwam er een nieuwe uitgifte "Rapaces de Tunisie", m.a.w. dag- en nachtroofvogels (of uilen) van Tunesië. De roofvogels van dienst zijn de Aasgier en de Slangenarend en de uilen Woestijnoehoe en Kerkuil.

De Woestijnoehoe (*Bubo ascalaphus*) is een nauwe verwant van onze Europese Oehoe (*Bubo bubo*), maar zijn zang is iets hoger en zijn verenkleed wat bleker (wat te maken heeft met zijn leefgebied - de woestijn). De wetenschappelijke naam is afgeleid van de onderwereldsdemon Askalaphos uit de Griekse mythologie.

